

ДЕЦАТА И НАСИЛИЕТО

Училищен тормоз

Училището е мястото, където всяко дете се чувства сигурно и защитено. Там то е изолирано от външния свят, заобиколено е от възрастни хора, които се грижат за него. Но във всекидневието често пъти се случва подрастващите системно да тормозят по-слабите, като ги принуждават да вършат неща, които те не желаят.

Училищният тормоз се изразява в обиди, подигравки, измисляне на прякори, блъскане, удряне, взимане насилствено на пари, отправяне на заплахи включително и чрез социалните мрежи за саморазправа в случай, че някой разбере за това, и др.

За да не се превърща детето ви в обект на тормоз в училище

- Стимулирайте го да развива умения да общува и да разбира другите хора – това ще му помогне да спечели симпатиите на съучениците си.
- Учете детето си да работи в екип и да уважава постиженията на другите.
- Предпазвайте го от прекалена амбициозност и прояви на егоизъм.
- Помислете дали облеклото и прическата на детето ви, или поведението, което изисквате от него, не са причина за подигравки от страна на други деца.
- Помогнете на детето си да изглежда добре, за да има самочувствие и да бъде харесвано.
- Окуражете детето си да намери и развие интереси и хобита – тези занимания ще повишат самочувствието и самоуважението му.
- Насърчавайте го да прекарва междучасията и свободното си време извън училище с приятели и съученици.
- Помогнете на своето дете да срещне нови приятели извън училище.
- Научете детето как да търси помощ от възрастен при нужда.
- Обяснете му, че споделянето с възрастен не е клюкарстване, а решимост да се справи с тормоза.
- Ако вие или вашето дете се нуждаете от допълнителна квалифицирана помощ, говорете с педагогическия съветник или психолога в училището или потърсете специализирана психологическа помощ.

Как да разберете, че детето ви е тормозено?

- Детето се прибира вкъщи със скъсани, повредени или липсващи дрехи, учебници или други лични вещи.

- Има необясними синини, натъртвания, охлузвания.

- Прекарва само времето в училище и извън него, няма приятели.

- Изглежда уплашено, когато отива или когато се прибира от училище; отива на училище с нежелание.

- Променя маршрута си, когато отива и се връща от училище.

- Губи интерес към училищните мероприятия и успехът му се понижава.

- Изглежда разстроено, когато се прибира от училище.

- Често има главоболие, болки в стомаха или други оплаквания.

- Изглежда неспокойно и е с ниско самочувствие.

- Намира си оправдания, за да отсъства от училище.

- Страда от безсъние или сънува кошмари.

- Губи апетит.

Ако детето ви проявява някой от изброените признаци, не е задължително да е тормозено, но трябва внимателно да се опитате да разберете дали нещо в училище го тревожи.

Информирайте се за:

1. Има ли приятели в училище и кои са те?

2. Има ли съученици, с които взаимно не се харесват и защо?

3. Изолират ли го от игри или групови дейности в училище?

Мерки, които трябва да предприемете, ако детето ви е обект на тормоз в училище

- Проведете разговор с детето, след което се срещнете възможно най-бързо с класния ръководител, с педагогическия съветник/психолога или с директора на учебното заведение. Споделете с тях своите притеснения и поискайте професионален съвет.

- За да подпомогнете решаването на проблема, работете в сътрудничество с класния ръководител или с педагогическия съветник.

- Съобщете им фактите, които знаете.

- Не бързайте да разговаряте с родителите на детето, което тормози вашето, оставете училищното ръководство да направи това.

- Разговаряйте често с детето си и с класния му ръководител, за да следите за резултатите и да сте сигурни, че тормозът наистина е спрял.

Съвети:

- *Не съветвайте детето да игнорира тормоза и да се прави, че не го забелязва.*

- *Не обвинявайте детето за тормоза – не допускайте, че то е направило нещо, за да си го „заслужи“.*

- *Дайте му възможност да говори за преживяванията си, свързани с тормоза. Запомнете и дори запишете какво споделя то с вас.*

- *Проявявайте съпричастност към детето и не пропускайте да го поздравите за куража му да сподели с вас за случващото се.*

- *Ако не сте съгласни с начина, по който детето се отнася към ситуацията, не го критикувайте.*

- *Не забравяйте, че то трудно ще се справи без вашата помощ.*

- *Контролирайте емоциите си; погледнете обективно ситуацията и заедно обмислете стъпките за справяне с проблема.*

- *Не насърчавайте детето си да отмъщава на онези, които го тормозят. Убедете го, че по този начин е малко вероятно да се сложи край на проблема. Възможно е да стане по-лошо – детето да бъде обвинено в агресивно поведение.*

С цел превенция на асоциалното поведение и подпомагане на деца и родители при случаи на тормоз, консултации можете да получите в Местната комисия за борба срещу противообществените прояви на малолетните и непълнолетните в сградата на Община Първомай, етаж 3, стая 329 и в Дирекция „Социално подпомагане” – Отдел закрила на детето.

Мария Кьосева – секретар на МКБППМН при община Първомай;

Радка Ганчева – стая 315 началник отдел Закрила на детето към Дирекция „Социално подпомагане” – Първомай.